

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122387501
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6122387501.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava-mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava-mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, v spore o zaplatenie 8.579,95 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. PB-7Csp/69/2022-168 zo dňa 15. februára 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e.**

II. Odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 6.925,50 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.925,50 EUR od 04.03.2022 do zaplatenia. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 15,20 %.

1.2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom č. k. PB-7Csp/69/2022- 91 zo dňa 14.02.2023 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 8.579,95 EUR spolu s úrokom v sume 2.565,57 EUR, úrokom z omeškania v sume 878,93 EUR a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.532,85 EUR od 04.03.2022 do zaplatenia a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Voči predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 25.10.2023, č. k. 8CoCsp/13/2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil

a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo 165/2022 zo dňa 27.09.2023, riešiace otázku, aké podmienky musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na iný subjekt (žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok. Zároveň odvolací súd konštatoval, že pokiaľ prvoinštančný súd v bode 29. napadnutého rozsudku konštatoval, že zmluva o postúpení pohľadávok nebola priložená k žalobe, z tejto skutočnosti právny záver nevyvodil a na tejto skutočnosti svoje rozhodnutie nezaložil. Rovnako postupoval aj v bode 37. napadnutého rozsudku, kedy nad rámec záverov o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v spore, konštatoval absenciu niektorých náležitostí uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy v zmysle z. č. 129/2010 Z. z.

1.3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav.

1.4. Žiadosťou o flexipôžičku - bezúčelová č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2018 požiadal žalovaný právneho predchodcu žalobcu - spoločnosť A., D. o poskytnutie finančnej pôžičky.

1.5. Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2018 (ďalej len „Zmluva“) uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou A. E. F., D. a žalovaným došlo medzi týmito subjektami ku vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona

č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahovala nasledovné náležitosti: druh spotrebiteľského veru: bezúčelový, výška úveru: 9.650,- EUR, lehota splatnosti: 96 mesiacov, druh úrokovej sadzby: fixná počas celej lehoty splatnosti úveru, čerpanie úveru jednorazovo dňa: 16.05.2018, celkový počet splátok: 95, dátum prvej anuitnej splátky: 18.06.2018, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby: 10,40% p.a., mesačná anuitná splátka vrátane poistného: 157,39 EUR, z toho mesačná splátka poistného: 7,82 EUR, výška úrokovej sadzby bez zľavy: 12,40 % p.a, mesačná anuitná splátka poistného bez zľavy z voliteľnej služby: 167,88 EUR.

1.6. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.02.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu (13.02.2020) vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 8.976,66 EUR. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na predčasné splatenie zostatku úveru v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky bol žalovaný upozornený na možnosť vymáhania pohľadávky banky využitím dostupných právnych prostriedkov.

1.7. Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 30.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že aj napriek predošlým upomienkam neuhradil záväzky plynúce zo zmluvy o úvere. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a bol upozornený na možnosť banky odstúpiť od zmluvy o úvere.

1.8. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022 bolo žalovanému právnym predchodcom žalobcu oznámené, že celá pohľadávka bola postúpená z právneho predchodcu žalobcu - spoločnosti z A., D. na žalobcu.

1.9. V Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 uzatvorenou medzi A. E. F., D. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom sa účastníci tejto Žiadosti odvolávali na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 13.11.2020. Zoznam pohľadávok s dátami k 02.03.2022 je zaznamenaný na nosiči CD-ROM.

1.10. V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok medzi A., D. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 03.03.2022 bola uvedená pohľadávka voči žalovanému, ktorá pozostávala z istiny v sume 8.532,85 EUR, základného úroku v sume 2.565,57 EUR, sankčného úroku 878,93 EUR, poplatkov v sume 47,10 EUR.

1.11. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a ustanoveniach § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

1.12. Po vykonanom dokazovaní ustálil, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní odvodzoval od Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 Občianskeho zákonníka dňa 13.11.2020 medzi postupcom A., D. a žalobcom na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022. Žalobca spolu so žalobou predložil Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 medzi A. a EOS KSI Slovensko, s.r.o.

v ktorej sa odvoláva na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú dňa 13.11.2020 v znení Dodatkov. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi A., D. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. obsahovala aj prílohy, ktoré presne identifikovali postúpené pohľadávky, pričom medzi nimi figurovala aj pohľadávka voči žalovanému titulom Zmluvy o poskytnutí

spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2018. Súd prvej inštancie tak mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie žaloby jasne preukázanú.

1.13. Žalobca po výzve súdu k Oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022 predložil poštovú doručenkou, teda súd prvej inštancie mal za preukázané skutočné oznámenie postúpenia pohľadávky postupom žalovanému. Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.02.2020 bola s poštovou doručenkou. Tretia upomienka - pokus zmier zo dňa 30.12.2019) bola s poštovou doručenkou, teda právny predchodca žalobcu splnil všetky náležitosti vyžadované § 92 ods. 8 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky na tretiu osobu - súčasného žalobcu.

1.14. Nad rámec uvedených skutočností prvej inštancie uviedol, že úverová zmluva obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy ako „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“. Takéto zmluvné určenie doby trvania zmluvy o úvere je neurčité zmluvné dojednanie. Zmluva obsahuje dátum splatnosti prvej splátky, ako aj celkový počet splátok úveru a lehotu splatnosti úveru (96 mesiacov), preto žalobcovi nič nebránilo, aby v zmluve uviedol dobu trvania zmluvy pevným dátumom tak, aby pre žalovaného spotrebiteľa nevytváral riziko preplatenia úveru. Rovnako tak aj výšky úrokovej sadzby sú uvedené ako 10,40 % p.a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru a zároveň ako 12,40 % p.a. platnej ku dňu schválenia úveru. V úverovej zmluve je tak duplicitne uvedená úroková sadzba úveru, čo vytvára na strane žalovaného spotrebiteľa neznalosť o skutočnej výške úrokovej sadzby, ktorou je úver zaťažovaný. Rovnako je duplicitne uvedená aj výška mesačnej splátky úveru a poistného, a to vo výške 157,39 EUR, resp. 167,88 EUR, kedy opätovne žalovaný spotrebiteľ nemá istotu v tom, aká je skutočná mesačná výška splátky úveru, ktorú má uhrádzať. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy

o spotrebiteľskom úvere obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, spôsobujúce riziko preplatenia úveru zo strany spotrebiteľa. Žalobca ako dodávateľ zároveň neunesol dôkazné bremeno o tom, že so žalovaným individuálne dojednal tieto podmienky v úverovej zmluve. Rovnako tak neunesol dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní poplatkov súvisiacich

s platením splátok úveru a poplatkov súvisiacich s poistením. Keďže tieto neboli dojednané individuálne, súd žalobcovi nepriznal nárok na ich náhradu. Žalobca spotrebiteľskú zmluvu nemohol nijako ovplyvniť vlastným pričinením, jednalo sa tak o zmluvu formulárovú. Je tak zrejmé, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., resp. s jeho § 9 ods. 2, nakoľko neobsahovala podstatné obsahové náležitosti v zmysle zákona, nakoľko tieto neboli uvedené spôsobom pre bežného spotrebiteľa zrozumiteľným Úverová zmluva je preto bezúročná a bez poplatkov.

1.15. Žalobca špecifikoval postúpenú pohľadávku tak, že žalovaný celkovo uhradil na úver sumu 2.724,50 EUR, z toho suma 1.117,15 EUR bola započítaná na istinu a suma 1.275,97 EUR na základný úrok, suma 1,26 EUR na sankčný úrok a suma 205,- EUR na poplatky a suma 125,12 na poistenie. Zvyšná suma dlžnej čiastky boli poplatky, úroky a pod.

1.16. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil, že celkovo žalovaný vyčerpal na úver sumu 9.650,- EUR a splatil sumu 2.724,50 EUR. Keďže úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, priznal žalobcovi iba rozdiel medzi tým, čo skutočne žalovanému poskytol (9.650,- EUR) a tým, čo žalovaný na úver skutočne zaplatil (2.724,50 EUR), teda sumu 6.925,50 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 6.925,50 EUR od 04.03.2022 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

1.17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Pôvodne sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 8.579,95 EUR, úroku v sume 2.565,57 EUR a úroku z omeškania v sume 878,93 EUR, teda sumy 12.024,45 EUR. Súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 6.925,50 EUR. Úspech žalobcu je tak v rozsahu 57,6 %, voči úspechu žalovaného v rozsahu 42,40 %. Čistý úspech žalobcu je tak v rozsahu 15,20%, na ktorú náhradu trov zaviazal súd žalovaného ako neúspešnú stranu.

1.1. Proti tomuto rozsudku voči výrokom II. a III. podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, žalobe vyhovel a žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania podľa pomeru úspechu, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie

a nové rozhodnutie. Zároveň si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania, ktoré vyčíslil. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Poukázal na to, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe bol spôsob uvedenia náležitosti doby trvania zmluvy v uzatvorenej zmluve v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Obsahovala údaj o splatnosti prvej splátky, údaj o počte splátok a aj lehote splatnosti a teda k zmluve bola uvedená aj doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 5Cdo/31/2023 zo dňa 25.01.2024, spisová značka 1Cdo/167/2021 zo dňa 27.04.2022, 7Cdo/242/2021 zo dňa 31.03.2022. Na základe vyššie uvedeného žalobca zastával názor, že žalovaný bol dostatočným a zrozumiteľným spôsobom informovaný o dobe trvania úverového vzťahu a to spôsobom úplne zrozumiteľným aj pre menej vyspelého spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu si splnil všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) zákona číslo 129/2010 Z. z. a preto považoval záver súdu prvej inštancie o neurčitom zmluvnom dojednaní za nesprávny, vychádzajúci z nesprávnych skutkových zistení a rovnako za arbitrárny.

2.3. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie v ktorom nepriznal žalobcovi časť istiny a príslušenstvo pohľadávky, pretože vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve je uvedená duplicitne úroková sadzba úveru, čo súd prvej inštancie považovať za neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom individuálneho dojednania podmienok týkajúcich sa úrokov a platenia poplatkov súvisiacich s platením splátok úveru a poplatkov súvisiacich s poistením. Poukázal na znenie predmetnej zmluvy v časti zľavy z titulu voliteľnej služby, ktoré boli podľa jeho názoru dostatočne jasne formulované a definované. Žalobca z uvedeného dôvodu vyslovil názor, že dojednanie o úrokovej sadzbe a z toho plynúce duplicitné uvedenie niektorých údajov zmluve nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku .

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP a § 262 ods. 1 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. Odvolací súd preskúmajúc obsah odvolania žalobcu uzavrel, že odvolanie voči výroku I., ktorým ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 6925,50 EUR s príslušenstvom, nebolo podané, v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť uplynutím lehoty na odvolanie, z ktorého dôvodu nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

10. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o úvere, z ktorej nároky si žalobca v spore uplatňuje, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V odsekoch 10 až 12 a odsekoch 28 a 29 napadnutého rozsudku súd prvej inštancie dospel k záveru o odplatnom postúpení pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu A. E. F., D. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom, na základe rámcovej Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 13.11.2020. Na základe uvedeného dospel k záveru o aktívnej legitímácii žalobcu a veci meritórne prejednal pričom svoje rozhodnutie odôvodnil v odsekoch 30 až 32 napadnutého rozsudku.

16. Odvolací súd sa po preskúmaní veci s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nestotožnil. Z toho dôvodu na prejednanie veci odvolací súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa zaoberal aplikáciou § 53 ods. 9, § 565 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k otázke platnosti výzvy na splatenie úveru, ako aj predčasného zosplatenia úveru z predmetnej zmluvy o úvere, a otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v spore.

17. Odvolací súd ďalej skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku SR okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

18. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie

v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Vo vzťahu k aplikácii predmetných zákonných ustanovení (§ 53 ods. 9, § 565 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) odvolací súd stranám zaslal výzvu v zmysle § 382 CSP a umožnil im sa k veci vyjadriť i písomne.

24. Žalobca sa k výzve odvolacieho súdu vyjadril písomne podaním zo dňa 22.05.2025. Zdôraznil, že plnenie v splátkach je spôsob zaplatenia dlhu, ktorý je výsledkom zmluvnej slobody medzi veriteľom a dlžníkom. Rovnako tak uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok v prípade neplnenia splátkového kalendára je ponechané len na vôli veriteľa, ktorý si môže vymáhať každú jednotlivú splátku samostatne, alebo môže (a zároveň nemusí)

v dôsledku porušovania povinností dlžníka pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a žiadať zaplatenie dlhu okamžite a jednorazovo. To, či veriteľ k takému právnemu úkonu pristúpi je len na jeho slobodnom uvážení, pričom zákonodarcom je aj samotná dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o takomto práve veriteľa ponechaná na ich slobodnej vôli. Právny predchodca žalobcu v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky,

t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas

v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči svojmu dlžníkovi (v prípade spotrebiteľskej zmluvy), t. j. upozornení veriteľa na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré môže byť vykonané kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka, pričom

k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dôjsť najskôr po uplynutí lehoty 15 dní od predmetného upozornenia a dlžník musí byť v celkovo omeškaní viac ako 3 mesiace. Ak by zákonodarcia mienil týmto ustanovením podmieniť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka výzvou a upozornením, ktoré musia byť vykonané v priebehu jedného mesiaca – t. j. len pre nezaplatenie tej konkrétnej splátky, pre nezaplatenie ktorej došlo k upozorneniu na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, bolo by to v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výslovné

a jednoznačne uvedené. Z dikcie uvedeného ustanovenia je však zrejmé, že spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a zároveň musí byť v nepretržitom trojmesačnom (a dlhšom) omeškaní so splácaním splátok – pričom za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti – v prípade ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru – za splnenia podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti ďalšej splátky úveru vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak sa veriteľ rozhodne neuplatniť toto právo, opätovne mu toto právo vznikne nesplnením ďalšej splátky úveru – pričom táto skutočnosť (nesplnenie ďalšej splátky úveru) nemá na splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9

Občianskeho zákonníka žiadny vplyv – a teda je bez právneho významu, že spotrebiteľ bol upozornený na uplatnenie tohto práva o niekoľko mesiacov skôr, nakoľko podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a trojmesačné omeškanie spotrebiteľa sú naďalej zachované. Postup súdu, ktorým si súd „upravil“ zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v rozpore so zákonom upravil časovú viazanosť veriteľa na vykonanie úkonu, ktorú navyše veriteľ objektívne ani nemôže splniť je v priamom rozpore s ústavným princípom trojdelenia moci, na základe ktorého právomoc meniť zákony prináleží moci zákonodárnej (nie moci súdnej). Žalobca pre úplnosť poukázal aj na novelu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá vyslovene predpokladá omeškanie s plnením viacerých splátok pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisovej značky 1Cdo/61/2022, 1Cdo/123/2022.

25. Žalovaný sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadril.

26. Odvolací súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Žalovaný sa termín pojednávania napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavil, na termín pojednávania sa nedostavil. Odvolací súd mal splnené procesné podmienky na prejednanie veci, z ktorého dôvodu vec prejednal v neprítomnosti žalovaného.

27. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na tvrdeniach uvedených v podaní zo dňa 22.05.2025. Na doplnenie podaného vyjadrenia uviedol, že žalobca sa nestotožnil s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR spisová značka 5Cdo/2/2023 a 6Cdo/15/2023 na základe, ktorých došlo k odklonu od bežnej rozhodovacej praxe. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.02.2025 spisová značka 17CoCsp/36/2023, ktoré rozhodnutie podrobne rozoberá otázku potreby uvedenia splátky, pre ktorú bol splatný celý úver vo výzvach o predčasnej splatnosti úveru. V tomto rozhodnutí Krajský súd v Banskej Bystrici vysporiadal aj s uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

28. Na pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu oboznámením listín: žiadosť o poskytnutie flexi pôžičky zo dňa 15.05.2018 číslo XXXXXXXXXXXXXXXX (č. I. 11), zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "flexi pôžička" číslo XX XXXXXXXXXXXX XXXX zo dňa 16.05.2018 (č. I. 16), výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.02.2020 (č. I. 25) pokusom o zmier zo dňa 30.12.2019 (č. I. 37) a zo dňa 17.03.2022 (č. I. 41), Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, (č. I. 136), žiadosťou o postúpenie a prevod pohľadávky zo dňa 03.03.2022 a jej prílohami (č. I. 9), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022 (č. I. 43), pokusom o zmier zo dňa 18.07.2022 (č. I. 44).

29.1. Z vykonaného dokazovania odvolací súd zistil nasledovný skutkový stav.

29.2. Žiadosťou o flexipôžičku - bezúčelová č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2018 požiadal žalovaný právneho predchodcu žalobcu - spoločnosť A., D. o poskytnutie finančnej pôžičky.

29.3. Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.05.2018 (ďalej len „Zmluva“) uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou A. E. F., D. a žalovaným došlo medzi týmito subjektami ku vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona

č. 129/2010 Z.z. Zmluva obsahovala nasledovné náležitosti: druh spotrebiteľského veru: bezúčelový, výška úveru: 9.650,- EUR, lehota splatnosti: 96 mesiacov, druh úrokovej sadzby: fixná počas celej lehoty splatnosti úveru, čerpanie úveru jednorazovo dňa: 16.05.2018, celkový počet splátok: 95, dátum prvej anuitnej splátky: 18.06.2018, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby: 10,40% p.a., mesačná anuitná splátka vrátane poistného: 157,39 EUR, z toho mesačná splátka poistného: 7,82 EUR, výška úrokovej sadzby bez zľavy: 12,40 % p.a, mesačná anuitná splátka poistného bez zľavy z voliteľnej služby: 167,88 EUR.

29.4. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.02.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu (13.02.2020) vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 8.976,66 EUR. Zároveň bol žalovaný vyzvaný na

predčasné splatenie zostatku úveru v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky bol žalovaný upozornený na možnosť vymáhania pohľadávky banky využitím dostupných právnych prostriedkov.

29.5. Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 30.12.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že aj napriek predošlým upomienkam neuhradil záväzky plynúce zo zmluvy o úvere. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a bol upozornený na možnosť banky odstúpiť od zmluvy o úvere.

29.6. Dňa 13.11.2020 uzatvoril právny predchodca žalobcu A. E. F., D. ako postupca a spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupník Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok.

29.7. V Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 uzatvorenou medzi A. E. F., D. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom sa účastníci tejto Žiadosti odvolávali na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú dňa 13.11.2020. Zoznam pohľadávok s dátami k 02.03.2022 je zaznamenaný na nosiči CD-ROM. V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok medzi A., D. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 03.03.2022 bola uvedená pohľadávka voči žalovanému, ktorá pozostávala z istiny v sume 8.532,85 EUR, základného úroku v sume 2.565,57 EUR, sankčného úroku 878,93 EUR, poplatkov v sume 47,10 EUR.

29.8. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 17.03.2022 bolo žalovanému právnym predchodcom žalobcu oznámené, že celá pohľadávka bola postúpená z právneho predchodcu žalobcu - spoločnosti z A., D. na žalobcu.

30.1. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh“.

30.2. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v neskoršom uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 však „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomostí dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu

sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený“. Rovnako, podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024 „...neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne G. G. D. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

31.1. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak sa dlžník dostal do omeškania

s plnením dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok tak nenastáva priamo zo zákona.

31.2. V zhode so súdom prvej inštancie ani odvolací súd v predmetnej veci nemá pochybnosti o tom, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. A teda pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh.

31.3. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť dlh a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Ak Občiansky zákonník hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Preto z upozornenia na možnosť zosplatnenia musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatnený. Tento údaj musí byť jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetného upozornenia na možnosť zosplatnenia, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatniť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Ak právny úkon neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. Ak má ísť o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru.

Uvedenie tejto skutočnosti je dôležité aj z toho dôvodu, že uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok v prípade neplnenia splátkového kalendára je ponechané len na vôli veriteľa, ktorý si môže vymáhať každú jednotlivú splátku samostatne, alebo môže (a zároveň nemusí) v dôsledku porušovania povinností dlžníka pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a žiadať zaplatenie dlhu okamžite a jednorazovo. To, či veriteľ k takému právnemu úkonu pristúpi je len jeho slobodnom uvážení. Aj z toho dôvodu považoval odvolací súd za nevyhnutné, aby bol dlžník informovaný o konkrétnej splátke, pre ktorú veriteľ využil oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí tiež v ďalšom jasne vyplývať, zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru.

32. Odvolaciemu súdu je známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, ktorého sa dovoláva žalobca a podľa ktorého sa „dovolací súd nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premlčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti“.

33. Predmetné rozhodnutie je však rozhodnutím ojedinelým, na ktoré súdna prax Najvyššieho súdu SR nenadviazala; naopak, z citovaných rozhodnutí (ods. 33 až 35) vyplýva jednoznačný záver Najvyššieho súdu SR, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde

k vyhláseniu úveru za predčasne splatný na základe ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže predčasne zosplatniť celý dlh. Uvedené sa rovnako týka aj rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.02.2025 spisová značka 17CoCsp/36/2023, na ktoré poukazoval právny zástupca žalobcu na pojednávaní.

34. Dovolací súd judikoval záver o nevyhnutnosti konkretizácie nezaplatenej splátky už v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tiež v rozhodnutiach 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. júla 2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25. januára 2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024. Pokiaľ žalobca upriamil pozornosť odvolacieho súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. januára 2024, k tomu sa žiada uviesť, že za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít nemožno považovať ojedinelé rozhodnutie najvyššieho súdu, pričom pre posúdenie, či ide o otázku už vyriešenú ustálené treba potom aplikovať výklad najvyššieho súdu o ustálenej praxi dovolacieho súdu. Podľa najvyššieho súdu „ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“(rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017).

35. Z dokazovania zopakovaného pred odvolacím súdom vyplýva, že výzvy na splatenie úveru zo dňa 30.12.2019, 17.03.2022, 18.07.2022 a ani samotné predčasné zosplatnenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX XXXXXXXX zo dňa 16.05.2018 neobsahujú špecifikáciu splátky, pre ktorú sa dlh žalovaného z predmetnej zmluvy o úvere predčasne jednorazovo zospláťuje.

36. Uvedené má v zmysle popísaných záverov najvyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 CSP) za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 v spojení s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

37. Z vykonaného dokazovania odvolací súd uzavrel, že ku dňu uzavretia Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou A. E. F., D. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom (čo do postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto súdneho konania)

a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 03.03.2022 nebola pohľadávka veriteľa voči žalovanému platne predčasne zosplatnená a ani k tomuto dňu nenastala splatnosť poslednej dojednanej splátky úveru. Neboli preto splnené zákonné podmienky postúpenia bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o postúpení pohľadávok čo do postúpenia pohľadávky, v časti, ktorá je predmetom tohto súdneho konania, je tak v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom neplatná.

38. Z tohto dôvodu, pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru o aktívnej legitímácii žalobcu a vec meritorne v odvolaní napadnutej časti prejednal, nepostupoval správne. Odvolaním žalobcu napadnutý výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie je však, aj keď z iných právnych dôvodov, vo výroku vecne správny, z ktorého dôvodu ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

39. Vzhľadom k dôvodom rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v spore sa nebolo potrebné zaoberať odvolacími námietkami žalobcu v podanom odvolaní. K rozhodnutiu o trovách konania neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

40. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

41. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

45. O nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však neuplatnil, a tieto ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).